

SEPTEMBER 2006 | NUMMER 3

Bezoek onze
vernieuwde
website:
www.seor.nl

Patronen in het gebruik van de WW	1
Patronen van werk en gebruik van sociale regelingen	2
Winstprikkelers in sectoren van publieke dienstverlening	2
Politieke reactie op de Evaluatie van de Sectorale benadering 1998-2005	3
Is overheids subsidie voor exporten naar ontwikkelingslanden zinvol	3
Farmaceutische zorg: (nog) geen grote verschillen tussen zorgverzekeraars	4
Regulering van het notariaat	4
Wetenschappelijke publicaties en working papers	4
Congresbijdragen	4

INTERNATIONALE ECONOMIE

► Algemeen wordt gesteld dat Nederland het in de internationale concurrentie moet hebben van hoogwaardige activiteiten die gekenmerkt worden door een sterke innovatieve component en die voor een belangrijk deel worden uitgevoerd door hoger opgeleiden. Activiteiten waarin voornamelijk lager opgeleiden worden ingezet kunnen tegen aanzienlijk lagere kosten elders worden uitgevoerd. Nederlandse bedrijven zullen bij deze activiteiten de internationale concurrentiestrijd verliezen of een belangrijk deel van hun activiteiten

moeten verplaatsen naar Oost-Europa en Azië.

Op zich zelf hoeft dit niet zo'n probleem te zijn zolang de dalende tendens in de vraag naar laag opgeleide arbeid gelijke tred houdt met de dalende tendens in het aanbod. Want ook aan de aanbodkant zien we afnemend aandeel van lager opgeleiden. De noodzaak tot verschuiving naar hoger gekwalificeerde activiteiten spoort dus in grote lijnen met ontwikkelingen aan de aanbodkant. Momenteel heeft ongeveer een kwart van de beroepsbevolking ten hoogste een vmbo-diploma. Dit aandeel zal ongetwijfeld dalen maar ook over tien tot vijftien jaar zal het nog aanzienlijk zijn. Het is zeker niet zo dat er geen vraag meer is naar lager geschoolde arbeid. Hoewel in sectoren als de industrie de grootste wervingsproblemen zich op middelbaar en hoger niveau voordoen, heeft men ook problemen lager opgeleid technisch personeel te vinden. De vraag naar deze groep is aanzienlijk. Voor de komende periode speelt verder een rol dat door de vergrijzing een aanzienlijke vervangingsvraag zal ontstaan. Dit betekent dat ondanks de beeldvorming dat het een aflopende zaak is met de industrie in Nederland, er in de toekomst nog tal van mogelijkheden zullen zijn om een baan in deze sector te vinden, ook voor lager opgeleiden. Maar mede door de negatieve beeldvorming kiezen (te) weinig jongeren een technische opleiding, terwijl juist op lager niveau zo'n opleiding waarschijnlijk meer perspectieven biedt dan veel andere opleidingen. Daardoor blijft beschikbaar Nederlands aanbod onbenut en wordt de tendens tot verplaatsing van activiteiten naar het buitenland (of het naar Nederland halen van buitenlands aanbod) onnodig versterkt. Bedrijfsleven en overheid kunnen hieraan iets doen door (onder andere) tegenwicht te bieden aan de negatieve beeldvorming en de onderwijsinfrastructuur te verbeteren.

Internationale concurrentie, verplaatsing van activiteiten naar het buitenland, het toelaten van buitenlandse arbeidskrachten tot Nederland en de implicaties voor de Nederlandse arbeidsmarkt zijn onderwerpen die momenteel veel aandacht krijgen binnen SEOR en waaraan wij de komende jaren prioriteit willen geven.

Jaap de Koning

Patronen in het gebruik van de WW

IN DIT ONDERZOEK IN OPDRACHT VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID IS HET WW-GEBRUIK IN KAART GEBRACHT WAARBIJ ZOVEEL MOGELIJK NAAR ACHTERGRONDKENMERKEN IS GEDIFFERENTIEERD. ONDER WW-GEBRUIK IS HIERBIJ VERSTAAN HET CUMULATIEVE GEBRUIK DOOR INDIVIDUEN OVER EEN PERIODE VAN VIJF JAAR (1998-2002). CENTRALE ONDERZOEKSVRAGEN WAREN:

- Is over een periode van vijf jaar gezien het gebruik door individuen van de WW gelijkmatig verdeeld over degenen die gedurende deze periode minimaal een keer in de WW hebben gezeten of is er sprake van concentratie bij een beperkte groep van gebruikers?
- In hoeverre verschilt de cumulatieve WW-duur naar kenmerken van gebruikers als leeftijd, geslacht, e.d., en welk aandeel hebben de verschillende groepen in het totale WW-gebruik?
- Herhaald WW-gebruik komt in de landbouw en visserij, de bouwnijverheid en de uitzendbranche aanzienlijk vaker voor dan in andere sectoren.
- Het gebruik van de WW is sterk geconcentreerd. Als we alle gebruikers uit de periode 1998-2002 rangschikken op basis van hun cumulatieve WW-duur, dan blijkt dat de 10 procent met de langste cumulatieve duur ongeveer 40 procent van het totale WW-gebruik in de periode 1998-2002 voor hun rekening nemen.
- Ongeveer een vierde van het gebruik vindt plaats door personen die in de betrokken periode meer dan 1 keer werkloos is geweest. Seizoenswerkloosheid is hiervan weer een beperkt deel. We schatten dat seizoenswerkloosheid minder dan 5 procent van het totale WW-gebruik betreft.

Het onderzoek is uitgevoerd op basis van gekoppelde WW-bestanden met individuele gegevens over de periode 1998-2002. Deze gegevens konden bij het CBS worden geanalyseerd.

De belangrijkste conclusies zijn:

- Leeftijd is de dominante factor voor de duur van individuele WW-perioden, waarbij deze duur toeneemt met de leeftijd. Herhaald gebruik van de WW komt juist relatief vaak voor bij jongeren. Per saldo neemt de groep ouder dan 50 jaar bijna de helft van het totale WW-gebruik voor zijn rekening.

Bij de resultaten tekenen we aan dat de gegevens betrekking hebben op een periode van hoogconjunctuur wat de generaliseerbaarheid van de conclusies beperkt. Het onderzoeksrapport is verkrijgbaar bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid of bij SEOR.
Contactpersoon: Jaap de Koning ◀

Patronen van werk en gebruik van sociale regelingen

- ▶ Aan de hand van IPO-gegevens worden in dit onderzoek (in opdracht van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid) de patronen van werk en het gebruik van sociale uitkeringen onderzocht over de periode 1989-2000. Het IPO-panel omvat 65-duizend mensen die in beginsel twaalf jaar lang continu zijn gevolgd wat betreft hun arbeidsmarktparticipatie en hun gebruik van uitkeringen. Door uitval in verband met emigratie en overlijden wordt het panel voortdurend aangevuld. Daardoor omvat het totale bestand over de betrokken periode ongeveer 80-duizend personen. De onderscheiden uitkeringen zijn bijstandsuitkeringen, WW-uitkeringen, WAO-uitkeringen, uitkeringen in het kader van de Ziektewet en VUT-uitkeringen. Per individu zijn enkele persoonsgegevens bekend zoals leeftijd, geslacht en etniciteit. Voor de mensen die gedurende de periode ten minste enige tijd hebben gewerkt is een indicatie van het opleidingsniveau bijgeschat. Hoewel twaalf jaar een vrij lange periode is, is een het nog maar een beperkt deel van de levensloop. Daarom zijn in dit onderzoek de patronen die over twaalf jaar zijn waargenomen gebruikt om de levensloop van individuen tussen de leeftijd van 15 en 65 jaar te simuleren. Hiertoe zijn onder andere met behulp van multinomiale logitmodellen transitiekansen tussen de verschillende arbeidsmarktsituaties (werk, WW-uitkering, bijstandsuitkering, geen werk en geen uitkering, enzovoort) geschat. Deze transitiekansen zijn vervolgens gebruikt om 100-duizend levenslopen te simuleren. Bij het schatten van de transitiekansen zijn aanwijzingen gevonden voor zowel duurzaamheid als cumulatie. Duurzaamheid houdt in dat de ontsnappingskans uit een toestand verandert naarmate men al langer in deze toestand verblijft. Voor zowel de bijstand als de WW geldt dat de ontsnappingskans afneemt naarmate de uitkeringsduur toeneemt. Ook vanuit een baan daalt de ontsnappingskans met het toenemen van de verblijfsduur. Cumulatie houdt in dat als iemand werkloos wordt dit doorwerkt op toekomstige transitiekansen. In het onderzoek is vastgesteld dat mensen in een baan een grotere kans hebben deze baan te verliezen als zij in de periode vóór de baan werkloos zijn geweest. Beide verschijnselen zijn in de schattingen significant.

Bezoek onze vernieuwde website:
www.seor.nl

In een aantal opzichten zijn de waargenomen uitkomsten voor de twaalfjaarsperiode vergelijkbaar met de schattingen uit de simulaties. Zo is de mate van concentratie in het gebruik van uitkeringen ongeveer gelijk. Als we de mensen die ten minste enige tijd een uitkering hebben gehad in een rangorde plaatsen naar hun cumulatieve uitkeringsduur (de optelsom van de uren van alle uitkeringsperiodes die zij hebben gehad), dan blijkt dat de 10 procent met de langste cumulatieve duur ongeveer 30 procent van het totale uitkeringsgebruik voor hun rekening nemen. Nemen we ook de mensen mee die geen uitkering gebruiken dan is dit zelfs 60 procent. Ook voor de afzonderlijke typen uitkeringen is de concentratie hoog. Als men duurzaamheid en cumulatie veronderstelt is de concentratie wat hoger dan zonder deze verschijnselen, maar groot zijn de verschillen niet. Ongeveer 90 procent heeft tijdens de levensloop ten minste enige tijd een uitkering, wat ongeveer een verdubbeling is ten opzichte van de periode van twaalf jaar. Exclusief VUT is dit 75 procent. Het totale uitkeringsgebruik verschilt niet veel tussen mannen en vrouwen, maar mannen werken meer dan vrouwen. Het uitkeringsgebruik neemt toe

met de leeftijd. Onder allochtonen en mensen met een lage opleidingsindicatie is het uitkeringsgebruik duidelijk hoger dan gemiddeld. Verder is de cumulatieve baanduur van deze groepen gemiddeld genomen aanzienlijk korter dan respectievelijk van autochtonen en mensen met een hoge opleidingsindicatie. Op basis van de uitkomsten is nagegaan wat de mogelijkheden zouden zijn voor het individueel sparen voor een WW-uitkering. Dit idee is geopperd om mensen een prikkel te geven om het WW-gebruik zoveel mogelijk te beperken. De opgebouwde uitkeringsrechten hangen dan namelijk geheel af van de eerder gewerkte tijd. Dit idee lijkt echter weinig realistisch. Ongeveer 60 procent maakt tijdens het arbeidsleven geen gebruik van de WW en spaart dus voor niets. Van degenen die wel WW gebruiken spaart een groot deel veel te weinig voor de benodigde uitkeringen. Deze discrepantie is zodanig dat het niet aannemelijk is dat gedragseffecten tot overbrugging van dit verschil kunnen leiden.

Het rapport is verkrijgbaar bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en bij SEOR.

Contactpersoon: Jaap de Koning ◀

Winstprikkelers in sectoren van publieke dienstverlening

onderwijs en sociale woningbouw bekend over het functioneren van markten waarop ondernemingen met een winstoogmerk actief zijn?

De bevindingen van dit onderzoek staan beschreven in het rapport *Winstuitkering: winst voor de publieke belangen?* waarin onder meer een conceptueel denkkader is opgenomen dat de belangrijkste inzichten uit de theoretische literatuur over ondernemingen met en zonder een winstoogmerk ordent. Hieruit volgt dat in situaties waarin de markt niet faalt of waar de overheid marktfaalen met (sectorspecifieke) regulering of instituties adequaat weet te voorkomen dan wel te corrigeren, een op winst gerichte onderneming de voorkeur verdient boven een onderneming zonder winstoogmerk. Het empirische deel van het onderzoek leidt vervolgens tot de conclusie dat een goede rol van for-profit ondernemingen op de markten voor onderwijs, zorg en sociale woningbouw zeker niet ondenkbaar is.

Contactpersoon: Elbert Dijkgraaf ◀

- ▶ In opdracht van het Kenniscentrum voor Ordeningsvraagstukken heeft SEOR-ECRI een literatuurstudie uitgevoerd met als doel om antwoord te geven op de volgende twee vragen:
 1. Onder welke omstandigheden heeft het toestaan van op winst gerichte ondernemingen positieve dan wel negatieve gevolgen voor het borgen van de publieke belangen doelmatigheid, kwaliteit, toegankelijkheid en continuïteit?
 2. Wat is er in de empirische literatuur ten aanzien van de sectoren gezondheidszorg,

Politieke reactie op de Evaluatie van de Sectorale benadering 1998-2005

► In november 1998 kondigde de toenmalige minister voor Ontwikkelingssamenwerking aan dat de bilaterale hulp een andere vorm en opzet zou krijgen. De reden daartoe was dat de hulp te weinig effectief was gebleken doordat deze deels naar de verkeerde landen ging, te gefragmenteerd was en donoren te weinig met elkaar samenwerkten. Bovendien was er weinig 'ownership' van de ontvangende overheden omdat donoren te veel de dienst uit maakten in de hulpontvangende landen. De minister stelde voor de hulp te concentreren op een beperkt aantal landen (ongeveer twintig) te selecteren op basis van de criteria armoede, goed bestuur en goed beleid. Immers, goed bestuur en goed beleid zouden het mogelijk maken dat de ontvangende landen zelf het beleid bepalen (bij voorbeeld in een bepaalde sector), waarbij donoren in onderling overleg (harmonisatie) hun strategie daaraan aanpassen. Daarbij zou voor de uitvoering van activiteiten zo veel mogelijk gebruik gemaakt worden van de procedures van het ontvangende land (alignment).

De Inspectie Ontwikkelingssamenwerking en Beleidsevaluatie (IOB) heeft deze zogeheten Sectorale Benadering geëvalueerd. Daarvoor werden gedurende anderhalf jaar gebruik gemaakt van de diensten van SEOR. De conclusies van de evaluatie waren onder andere:

1. Het voornemen om de hulp meer te concentreren in landen en in sectoren is in belangrijke mate gerealiseerd. Wel wordt de hulp nu vrijwel uitsluitend geboden aan de sociale sectoren (onderwijs en gezondheidszorg) en bestaat weinig aandacht voor de productieve sectoren.
2. Het voornemen om de hulp minder te oormerken en begrotingssteun te verlenen is in minder dan de helft van de geselecteerde voorkeurslanden gerealiseerd. In meer dan de helft van die landen overheerst nog de projecthulp.
3. De verwachting dat 'ownership' over beleid

en hulp in de ontvangende landen zou worden vergroot is in de meeste landen niet uitgekomen.

4. In de meeste door Nederland gesteunde sectoren heeft de (nationale) overheid grote moeite om armen effectief te bereiken.

In haar reactie op de evaluatie stelde de minister van Ontwikkelingssamenwerking blij

te zijn met de door de onderzoekers geconstateerde toegenomen concentratie in landen en sectoren, en de verbeterde harmonisatie van de hulp. Zij nam echter afstand van de kritische toonzetting van het rapport over de landenkeuze en het bereik van armere bevolkingsgroepen. De evaluatie heeft veel aandacht in de pers en in de politiek gekregen, en stond centraal bij het themadebat bij de vaststelling van de Begroting voor Ontwikkelingssamenwerking in de Eerste Kamer op 16 mei 2006.

Het rapport (Van projecthulp naar Sectorsteun. Evaluatie van de sectorale benadering 1998-2005) is te verkrijgen bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Inspectie Ontwikkelingssamenwerking en Beleidsevaluatie, no. 301. ISBN 905328351x.
Contactpersoon: Willem Cornelissen ◀

Is overheidssubsidie voor exporten naar ontwikkelingslanden zinvol?

► De Nederlandse overheid verleent voor meer dan € 100 miljoen per jaar subsidie aan Nederlandse bedrijven die goederen of diensten leveren aan ontwikkelings- en transitilanden. Voorwaarde voor de subsidie is -onder andere- dat de transactie commercieel niet haalbaar mag zijn. De allerarmste landen, de zogeheten MOL's blijven grotendeels van deze steun verstoken, omdat Nederland alleen 'ongebonden hulp' aan arme landen verstrekt. In de praktijk gaat het veelal om midden-inkomenslanden, waarbij positionering van het Nederlandse bedrijfsleven in opkomende markten nagestreefd wordt.

De subsidie wordt verleend aan het Nederlandse bedrijf, kent geen minimum, maar wel een maximum van € 45 miljoen per transactie. Aanvaarding van de subsidie vereist het akkoord van de overheid van het betrokken ontvangende land (ook als de ontvangende partner een privaat bedrijf is), omdat de steun als Official Development Assistance -ODA wordt geregistreerd bij de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, OECD. Binnen de OECD toetsen landen elkaar of de onderling afgesproken spelregels voor overheidssubsidie aan het bedrijfsleven wel worden gerespecteerd. Die spelregels ("consensus-groep") worden regelmatig herzien. Bij het Ministerie van Economische Zaken bestaat een meldpunt waar Nederlandse bedrijven melding kunnen maken van 'valse concurrentie' door overheidssteun aan bedrijven, bij voorbeeld in het geval van internationale aanbesteding.

In Nederland wordt de subsidieregeling, de Ontwikkelings-Relevante Export Transactie (ORET) uitgevoerd door de Financierings Maatschappij voor Ontwikkelingslanden, FMO.

In opdracht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken onderzoekt SEOR BV, in samenwerking met Berenschot BV, of en in hoeverre ORET beantwoordt aan de gestelde doelstellingen:

- het bevorderen van werkgelegenheid in ontwikkelingslanden,
- het verbeteren van de economische en sociale infrastructuur in die landen, en
- exportbevordering voor het Nederlandse bedrijfsleven.

De evaluatieve studie omvat een steekproef van 22 individuele transacties in 10 landen waarvoor ORET subsidie is verleend. Subsidie is verleend voor de realisatie van een breed scala aan infrastructurele werken (zoals waterzuivering en wegeaanleg) en levering van kapitaalgoederen (zoals bussen en sleepboten).

De analyse van deze 22 transacties verleent de basis voor een generiek oordeel over de vraag of deze vorm van overheidssubsidie zinvol is voor hetzij het Nederlandse bedrijfsleven, hetzij de ontvangende landen, hetzij beiden. SEOR BV dient daarover in het najaar 2006 te rapporteren.

Contactpersoon: Willem Cornelissen ◀

WETENSCHAPPELIJKE PUBLICATIES EN WORKING PAPERS

- ▶ E. Dijkgraaf, S.A van der Geest en M. Varkevisser (2006), Centrale toezichthouder water voorlopig overbodig, Economisch Statistische Berichten, 4483, 164.
- ▶ E. Dijkgraaf, S.A van der Geest en M. Varkevisser (2006), Roep om Waterkamer bij NMA voorbarig, Het Financieele Dagblad, 4 april.
- ▶ E. Dijkgraaf en R.H.J.M. Gradus (te verschijnen), Fair competition in the Dutch refuse collection market?, Applied Economics Letters.
- ▶ E. Dijkgraaf, M.C. Wassenaar en R.H.J.M. Gradus (2006), Gemeenten oordelen negatief over het BTW-compensatiefonds, Economische Statistische Berichten, 19 mei, 229-231.
- ▶ L. van Donk en J. de Koning (2005), Mediation Services and the outflow from short-term unemployment: average and relative effectiveness of public employment offices, SEOR Working Paper 2005/3.
- ▶ S.A. van der Geest, F.T. Schut en M. Varkevisser (2006), Gezondheidszorg, in: C.A. de Kam en A.P. Ros (red.), Jaarboek Overheidsfinanciën 2006, Sdu Uitgevers, Den Haag.
- ▶ A. Gelderblom, J. de Koning en H. Kroes (2006), Does an older workforce negatively affect a firm's performance? In: Nick van den Heuvel, Wim Herremans, Peter van der Hallen, Christine Erhel en Pierre Courtioux (eds.), Active Ageing. Early retirement and employability, Reeks: De arbeidsmarkt in Vlaanderen, Garant uitgeverij, Antwerpen.
- ▶ M.C.W. Janssen en E. Mendys-Kamphorst (2006), Over asymmetrie en regulering in de mobiele afgiftemarkt, ESB nr. 4448, jaargang 91.
- ▶ J. de Koning en A. Gelderblom (2006), ICT and older workers: no unwrinkled relationship, International Journal of Manpower, Vol. 27, Issue no. 5 (te verschijnen).
- ▶ E. Maasland en S. Onderstal (te verschijnen), Auctions with Financial Externalities, Economic Theory.
- ▶ E. Maasland en S. Onderstal (2006), Going, Going, Gone! A Swift Tour of Auction Theory and Its Applications, De Economist, 154(2), 197-249.
- ▶ E. Maasland en S. Onderstal (2006), Geld inzamelen voor het goede doel: hoe doe je dat?, AENORM, 51, 30-32.
- ▶ F.T. Schut en M. Varkevisser (2006), Zorgautoriteit moet niet alleen blaffen, maar ook kunnen bijten, Economisch Statistische Berichten, 4479, 58-60.
- ▶ M. Varkevisser, N. Polman en S.A. van der Geest (2006), Zorgverzekeraars moeten patiënten kunnen 'sturen', Economisch Statistische Berichten, 4478, 38-40. ◀

CONGRESBIJDRAGEN

- ▶ **24 februari 2006:** M. Varkevisser, Zorgverzekeraars in het nieuwe zorgstelsel: kritische zorginkopers of declaratieverwerkers?, Inleiding t.b.v. Jong KVS Debat, Utrecht.
- 24 mei 2006:** J. de Koning, Effectiviteit van reïntegratie t.b.v. de VNG.
- 12-13 juni 2006:** E. Dijkgraaf, Institutional Developments in the Dutch Waste Collection Market, 2006 BCN Workshop on Local Government Reform: Privatization and Public-Private Collaboration, Barcelona.
- 21 juni 2006:** M. Varkevisser, Wie controleert 'koning' zorgverzekeraar?, Elsevier-congres 'De zorgverzekeringsmarkt van de toekomst', Maarsse. ◀

FARMACEUTISCHE ZORG: (nog) geen grote verschillen tussen zorgverzekeraars

- ▶ In opdracht van Nefarma heeft SEOR onderzoek gedaan naar (i) de wijze waarop zorgverzekeraars via hun medewerkersovereenkomsten het gedrag van huisartsen en/of apothekers actief proberen te beïnvloeden en (ii) de mate waarin de gemaakte afspraken transparant zijn voor verzekerden. De resultaten hiervan staan beschreven in het onderzoeksrapport Farmaceutische zorg in de basisverzekering: vrijheden en verplichtingen voor zorgverzekeraars dat op onze website is te vinden. Uit het onderzoek blijkt dat de introductie van de Zorgverzekeringswet (Zvw) individuele zorgverzekeraars op het gebied van farmaceutische zorg weliswaar meer 'bewegingsvrijheid' heeft gegeven, maar dat dit (nog) niet heeft geleid tot grote onderlinge verschillen. Er zijn wel enkele zorgverzekeraars aan te wijzen die duidelijk voor eigen aanscherpingen kiezen, maar het

merendeel van de afspraken die verzekeraars met huisartsen en apothekers maken zijn simpelweg een doorvertaling van landelijke (geneesmiddelenconvenant) en/of gezamenlijke (preferentiebeleid) afspraken. Het is echter niet ondenkbaar dat zorgverzekeraars zich op termijn intensiever gaan bemoeien met de daadwerkelijke zorgverlening. Voor een gezonde concurrentie op de zorgverzekeringsmarkt is het daarom cruciaal dat de gevolgen van een dergelijke bemoeienis inzichtelijk worden gemaakt voor verzekerden. Zolang dat niet het geval is, bestaat namelijk het gevaar dat zorgverzekeraars zich als gevolg van sterke prijsconcurrentie eenzijdig (moeten) richten op kostenbesparingen. De kwaliteit van de verzekerde zorg dreigt dan het kind van de rekening te worden. Ook voor farmaceutische zorg is de uitdaging erin gelegen om te komen tot de realisatie van eenduidige en goede vergelijkbare indicatoren die eventuele kwaliteitsverschillen tussen zorgverzekeraars op een voor verzekerden begrijpelijke wijze transparant maken.

Contactpersoon: Marco Varkevisser ◀

Regulering van het notariaat

- ▶ SEOR heeft in opdracht van de Franse, Belgische en Nederlandse notariële beroepsorganisaties de voors en tegens van regulering van het notariaat onderzocht.

Regulering van het notariaat kan zowel positieve als negatieve effecten hebben. Aan de ene kant kunnen bepaalde aspecten van regulering anti-competitieve effecten hebben en leiden tot welvaartsverliezen. Aan de andere kant kan regulering noodzakelijk zijn om het effect van marktimperfecties te verzachten, zoals het bestaan van asymmetrische informatie, externaliteiten en publieke goederen. Regulering kan ook wenselijk zijn om de realisering van substantiële positieve externaliteiten in de vorm van vergrote wettelijke zekerheid zeker te stellen.

Bestaand empirisch onderzoek geeft geen uitsluitend omtrent zin of onzin van regulering. Extra empirisch onderzoek is dus noodzake-

lijk. Alle initiatieven tot (de)regulering zouden idealiter voorafgegaan moeten worden door concreet empirisch onderzoek per type van regulering.

Contactpersoon: Elbert Dijkgraaf ◀

COLOFON

De SEOR nieuwsbrief verschijnt in een oplage van 750 exemplaren en wordt gratis gestuurd naar relaties van SEOR.

EINDREDACTIE:
Prof. Dr. Jaap de Koning
Dr. Elbert Dijkgraaf

REDACTIEADRES:
SEOR B.V.
Postbus 1738
3000 DR Rotterdam
Tel. +31 (0)10 408 2220
Fax +31 (0)10 408 9650
E-mail: seor-seer@few.eur.nl
Website: www.seor.nl

SEOR B.V. en haar redactie hebben deze nieuwsbrief zorgvuldig samengesteld en gemaakt. Desondanks is het algemeen informeren medium van tijdelijke aard en kunnen aan de inhoud geen rechten worden ontleend en wordt iedere aansprakelijkheid uitgesloten.